

Napsal uživatel David Odnaha
Středa, 07 Listopad 2012 22:43

Před dvěma lety jsem absolvoval závod Kol-Ja poprvé, to byla cykločasovka Kolomuty-Jabkenice, takže jsem si myslel, že Kol-Ja znamená právě Kolomuty-Jabkenice. Loni jsem v rámci závodu Kol-Ja jen běžel 11 km trať ze Semčic do Jabkenic, a letos jsem se poprvé ve svém životě pokusil o kombinaci kolo-běh. A taky jsem zjistil, že Kol-Ja znamená Kolem Jabkenic. A taky že na to budu za rok muset trochu jinak.

Neděle, 22.duben 2012. Trochu fouká, ale jinak je hezky, neprší, vypršelo se v noci. Před dvěma lety jsem usedal na kolo s promo výbavou za body získané tankováním u nejmenované sítě čerpacích stanic OMV, to jsem vzbudil velký ohlas již na startu, aniž bych šlápl do pedálů. Letos jsem s číslem 51 na startu v jiném ohozu, ale kolo stále stejné. „Těžká velká kráva“ na silniční časovku, říkali. No a co? Je to přeci v nohách a v hlavě, nebo ne? Ne. Jednoduše ne. S těžkým trekingovým kolem odlehčené galuskáče fakt nedohoním.

Hned na startu se setkávám se známou Káťou, která vyráží půl minuty po mě. Říká něco v tom smyslu, že jestli mě nepředjede, tak... Upřímně ji sděluji, že doufám, že se tak stane co možná nejdříve. Pak vyrážím po novém povrchu z Jabkenic směrem Pěčice a Semčice.

Nyní si dovolím si malou odbočku, protože to, co napíšu teď, se v naší rodině vžilo a do dnešního dne ze mě mají všechny, i ta nejmenší, legraci. Dohoda byla, že rodina přijede druhým autem před startem, já ženě předám klíče od auta, kde jsem měl pro holky koloběžku a odrážedlo, Jak je ale u nás, či spíše u nich zvykem, nestíhaly. Za sebe jsem viděl největší problém v tom, že už tak těžký závodník má mít v kapse dresu ještě těžké klíče od auta. No, dohodli jsme se, že na mě počkají v Semčicích, kde jim klíče předám. Jenže – o klíčích v kapse jsem v tom kalupu vůbec nepřemýšlel, prostě mi nevadily. A tak když jsem rodinu míjel, jen jsem zahulákal „dobrý dobrý dobrý dobrý“, což mělo znamenat, že jim ty klíče dávat nemusím,

Napsal uživatel David Odnoha
Středa, 07 Listopad 2012 22:43

že mi nevadí. Koukaly na mě trochu nechápavě, a mě až po několika minutách došlo, že by možná chtěly tu koloběžku... Tak jsem si řekl, že kdyby fakt chtěly, že sednou do auta a dojedou mě. No, nejely za mnou, takže byly bez koloběžky a odrážedla. Do dneška to ale slyším – zejména díky čtyřleté Majdě na tohoto Kol-Ju nezapomenu. „A tati, víš, co mi vůbec nejde do hlavy?“, zeptá se. „Nevím,“ řeknu naoko já, a už slyším: „Proč jsi tenkrát říkal to dobrý dobrý dobrý dobrý.“ :-)

Nebudu čtenáře déle zatěžovat popisováním jak to nejelo, co mě bolelo, kolik lidí mě předjelo, jak jsem si zapomněl znehybnit přední vidlici a tudíž jsem skoro nemohl šlapat ze sedla...snad vás jen bude zajímat, jestli mě dojela Káťa. No, až ve Mcelích se to stalo...a v cíli byla nakonec dříve o necelé dvě minuty, což jasně svědčí o tom, jak rychle mé tělo a mysl ruku v ruce, možná spíše nohu v noze, tuhly...

Pak jsem dojel a měl jsem půlhodiny do startu desetikilometrového běhu. Převlékl jsem se, protáhl, dal kolo na střechu a šel na start. Krásný závod by to byl (kdybych na to měl). Běželo se hezky po hřišti, pak lesem...a víc si toho vzhledem k fyzickému a psychickému rozpoložení nepamatuju. Pamatuji si, jak mi pořád padaly den předtím v Intersparu koupené běžecké kalhoty, takže to mohlo vypadat všelijak, a pak už jen jak se mi měnil cíl doslova před očima.

Nejdříve jsem nechtěl, aby mi uteklo hlavní pole. Když mi hlavní pole beznadějně uteklo, tak jsem měl cíl, aby mě nedoběhli ti, kterým jsem utekl já. Když mě téměř všichni, co byli za mnou, doběhli, nechtěl jsem si je nechat utéct. Když mi pak utekli, chtěl jsem už jenom doběhnout...a to se konečně podařilo!

A oficiální výsledky? Špatné, zejména to kolo je fakt dost nepovedené - dojel jsem 89. z 92 účastníků. Což o to, ale za mnou už jen jedna žena, muž s přívěsným dětským vozíkem a čtrnáctiletý kluk. S během jsem za daných podmínek a svého možného maxima celkem spokojen. O 5 minut a 24 sekund jsem nesplnil svůj plán dostat se pod 50 minut, ale celkově 44.místo z 54 běžců je pro mě vzhledem k trápení na trati v této chvíli celkem uspokojující. V obou případech platí: příští rok je od čeho se odrazit. A do té doby makat. V neděli 21.dubna 2013 tam zase budu!!!

www.kol-ja.cz